
ROZKOŁATAĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 sg m *praet* rozkołatał sie.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. rozkołatać.

Ulec uszkodzeniu pod wpływem wstrząsów: y [Rurał] połápiwłfy bicż yął bić [chłopców, którzy kradli jabłka] od wozá/ y tráfiło fie że zácyął koni/ ktore wzywłfy fie yęły z wozem vcyekác po vlicy myedzy dwory y thám y íam/ ták iz nye tylko fie yáblká rofuły ále y woz fie roskołatał. GliczKsiąż Iv.

Formacje współrdzenne cf KOŁATAĆ.